

цьому обов'язково необхідно враховувати місце розташування нерухомості (місто-мільйонер, велике місто, середнє місто, мале місто, селище міського типу, село, депресивне село) і вік нерухомого майна. Для цього можна застосовувати певні коригуючі коефіцієнти. Нехай цей податок буде незначним, навіть 3 – 5 грн. за квадратний метр у рік, але посильний для всіх категорій населення (можлива розстрочка) і головне його все загальність дасть можливість збирати до місцевих бюджетів суми, необхідні для розвитку соціальної інфраструктури (особливо сільської).

Література:

1. Підцерковний Б. В. Податок на нерухомість як джерело формування доходів місцевих бюджетів [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.spilnota.net.ua/ua/article/id-1401/>
2. Нікітіна Я. О. Бюджетні повноваження органів місцевого самоврядування / Я. О. Нікітіна // Правова держава – 2012. – № 34. – С. 354 – 361.
3. Прес-служба Державної фіскальної служби України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://sfs.gov.ua/media-tsentr/novini/228995.html>
4. Стіпахно В. І. Зарубіжний досвід стягнення податку на нерухомість / В. І. Стіпахно // Формування ринкових відносин в Україні. – 2012. – № 9. – С. 18 – 25.
5. Карлін М. І. Роль податку на нерухомість в соціальній політиці країн з транзитивною економікою / М. Карлін, Н. Бобох // Демографія та соціальна економіка. – 2009. – №2. – С. 132 – 140.
6. Кучерявенко Н. П. Налоговое право: Учебник. – Консум, 1997. – С. 432.

Антон Клизуб

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: к.е.н., доцент Бондаренко Є.П.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ МИТНИХ ПРАВИЛ В УКРАЇНІ

На сьогодні питання ефективності застосування адміністративно-правових санкцій як засобу протидії порушенню викликає підвищений інтерес не тільки з боку вчених-теоретиків, а й практиків, які безпосередньо спрямовують свої зусилля на боротьбу з цими негативними проявами. Відповідальність за скоєне порушення – це загально соціологічна категорія, яка виражає свідоме ставлення особи до вимог суспільної необхідності, обов'язків, соціальних завдань, норм і цінностей.

Відповідальність у державній митній справі є наслідком скоєного правопорушення. В даному випадку мова іде про порушення митних правил. Відповідно відповідальність за порушення митних правил виступає обов'язком особи, яка їх порушила, нести негативні наслідки матеріального або особистого характеру, що передбачені нормами Митного кодексу України [1].

Порушення митних правил є різновидом адміністративного правопорушення – винного діяння, дії чи бездіяльності (протиправні дії осіб), що посягає на встановлений порядок перетинання митного кордону України та переміщення через нього товарів, транспортних засобів і предметів, пред'явлення їх митним органам для проведення митного контролю та митного оформлення, а також здійснення операцій з товарами, стягування мита й інших платежів, що перебувають під митним контролем або контроль за якими покладено на митні органи Митним кодексом чи іншими законами України, і за які цим кодексом передбачена адміністративна відповідальність [2].

Керівники підприємств, організацій та інші посадові особи несуть відповідальність за порушення митних правил, якщо на момент вчинення правопорушення в їх службові обов'язки входила функція забезпечення виконання ними вимог, встановлених чинним законодавством, у тому числі і Митним кодексом та іншими нормативно-правовими актами, що регулюють митну справу. Варто зазначити, що притягнення до відповідальності за порушення митних правил не звільняє зазначених осіб від обов'язків сплати мита та інших митних платежів [3].

За порушення митних правил можуть бути накладені наступні стягнення:

- попередження;
- штраф;
- конфіскація товарів.

Штраф як адміністративне стягнення за порушення митних правил полягає у покладенні на особу, яка притягується до адміністративної відповідальності за таке правопорушення, обов'язку сплатити до державного бюджету грошові кошти у сумі, яка визначається Митним кодексом України залежно від виду та характеру вчиненого правопорушення.

Сплата штрафу, якщо при цьому не застосовується адміністративне стягнення у вигляді конфіскації товарів, транспортних засобів, зазначених у пункті 3 статті 461 митного кодексу, не звільняє особу, яка вчинила порушення митних правил, від сплати митних платежів, крім випадків, передбачених самим кодексом.

Конфіскація товарів – безпосередніх предметів порушення митних правил, товарів зі спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю, транспортних засобів, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України, може застосовуватися як основний і як додатковий вид стягнення [3].

Стягнення за порушення митних правил не може бути застосовано інакше, як на підставі та в порядку, встановленому Митним кодексом та іншими законами України. Дотримання вимог законодавства в разі застосування стягнень за порушення митних правил забезпечується здійсненням систематичного контролю з боку митних органів вищого рівня та їхніх посадових осіб, права оскарження та інших установлених законодавством України заходів. Адміністративні стягнення у вигляді попередження, штрафу можуть бути накладені не пізніше як через два місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні – два місяці з дня його виявлення.

Виконання формальностей у справі про порушення митних правил включає в себе проведення митних обстежень, розгляд справи та винесення постанови. Проведення у справах про порушення митних правил здійснюється відповідно до Митного кодексу України, а в частині, що не регулюється ним - відповідно до законодавства України про адміністративні правопорушення [3].

З метою посилення відповідальності за порушення митних правил, норм та стандартів, що стосуються забезпечення безпеки переміщення через державний кордон, і подальшого вдосконалення законодавства необхідно внести доповнення і зміни до відповідних законодавчих актів України. Митний кодекс України передбачає збільшення відповідальності за порушення митних правил. Проте, варто звернути увагу на те, що ефективність правового регулювання припускає не тільки наявність законодавства, що адекватно відображає закономірності і потреби розвиненого суспільства, але і систему заходів щодо створення умов для точного виконання юридичних вимог.

Література:

1. Митна справа : підручник / А. І. Крисоватий, С. Д. Герчаківський, О. Б. Дем'янюк, О. В. Бречко ; за ред. А. І. Крисоватого. – Тернопіль : ТНЕУ, 2014. 540с.
2. Митний кодекс України від 12.03.2012 року.
3. Дорош М.М. Порушення митних правил в Україні // Науковий вісник ЛНУВМБТ ім. С.З. Гжицького №1, ч.1. 2013 С.66-69.